

Z Á P I S
Z 26. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 6
KONANÉHO DNE 13. LISTOPADU 2009
VE VÍCEÚČELOVÉM SÁLE NA MARJÁNCE V PRAZE 6

Člen ZMČ pan Tomáš Chalupa – interpelace	58
Členka ZMČ paní Petra Kolínská – 1. interpelace	59

Starosta pan Tomáš Chalupa: S další interpelací se přihlásil pan Chalupa. (Veselost.)

Člen ZMČ pan Tomáš Chalupa: Přiznám se vám, dámy a pánové, že když jsem přišel na toto zastupitelstvo ve dvě hodiny a vyplňoval jsem si svoji přihlášku, která se jmenuje „pomluy – japonská zahrada – přátelé zelení“, tak jsem byl bojovný. S postupujícím časem bojovný nejsem. (Hlas: To je škoda.) Já mám prosbu. Ta prosba je velmi jednoduchá a týká se pána, který vystupoval k japonské zahradě a který asi už odešel. Pan Dostál, nevím, jestli tady je nebo není.

Zaprvé: Já moc prosím, abychom nepodporovali neuvěřitelné množství pomluy, kdy zkrátka dva architektonické týmy se mezi sebou nesnášejí, ten jeden, který to nedělá, tvrdí, že ten druhý je zločinec, a ten, co to dělá, tak zase říká, že tamten to neumí. Důsledkem pak je, že se vytváří situace, a já vám řeknu, co jsem tento týden slyšel. Tak už jsem slyšel, že japonská zahrada znamená, že se vykácí všechny stromy. Slyšel jsem, že se celá zabetonuje. Slyšel jsem, že stojí 36 milionů, ale ve skutečnosti stojí 15 a 20 milionů má fungovat na financování kampaně ODS. Slyšel jsem, že holandská firma, která to projektuje, už je dodavatelem stavby a začala v místě kácet. Slyšel jsem, že je to tunel na občany Prahy 6, že to je prosazováno betonovou lobby, aby měli kde asi umístit ten beton. Slyšel jsem, že do zahrady se bude platit vstupné. Slyšel jsem, že bude obehnána ostnatým drátem a podobné věci.

Přiznám se vám, že má první reakce byla, že jsem si říkal – a teď myslím pana radního Zárubu a ostatní – „to jsme ale pěkní pitomci“, protože namísto toho, abychom obrátili v dobré to, že tady je podle mého názoru dobrý nápad, jak rekonstruovat kus dosti zanedbané části zeleně v Praze 6, tak namísto toho – a my jsme to špatně komunikovali, nebo nekomunikovali – vznikly tyto fámy, nesmysly a nakonec to vypadá, že chceme místním lidem vnutit něco, co nechtějí, ve skutečnosti po tom netouží a ve skutečnosti si z toho budou kupovat ferrari, nebo já nevím co.

Takže zaprvé: Není schváleno financování této akce. Dělá se projekt na rekonstrukci parku Ve Struhách s prvky japonské orientální zahrady. Aby bylo jasno, ta původní představa – i moje – byla opravdu taková, že tady vznikne skutečně japonská zahrada, meditační zahrada, což ta rokle k tomu vybízí. Mimochodem – to je také poslední moment, kdy se ty dva týmy shodují, protože oba dva říkají, že k tomu vybízí. A říkali jsme: Bylo by to fajn, bylo by to super místo pro Prahu 6 a do toho trošku zapomenutého místa vnést tento nový prvek. Následně jsme si nechali udělat rozpočet, kolik takové opravdu čistě, plně, stoprocentně japonské zahrady stojí. Že zahrada v Plzni, která má rozměr asi 300 metrů, stála asi 10 milionů. Zjistili jsme, že to není o tom, že bychom to nechtěli, nejenom že to nejde, ale ani na to nemáme. A řekli jsme: Dobrá, udělejme projekt na normální rekonstrukci parku ve standardu, jak ho v Praze 6 máme, a udělejme k němu jakýsi přídavek. A ten přídavek říká: Přidejme k němu nějaké prvky jakési orientální zahrady.

Pan, který tady vystupoval, jehož jméno si bohužel nepamatuji, říká: Má tam být čajový altán, budou se tam scházet bezdomovci atd. A já jsem na to říkal: No, proto hledáme otázku, jak obecně docílit toho, aby to nebyl park toho typu, který dnes je místem, kde ti bezdomovci přespávají, a to víte všichni dobře, ale aby to bylo místo, které nebude atraktivní

k přespávání bezdomovců. Já na rozdíl od toho pána říkám – kdybych já měl říci režim, tak jak si myslím, že by měl být správný pro parky a zahrady tohoto typu, tak si myslím, že by tam měl být režim, tak jak to fungovalo dřív. Že se zkrátka park na noc zavíral. Že je přes den veřejně přístupný a v nějakou „policejní“ hodinu, v deset, v půlnoci, já nevím, ho zkrátka strážník zamkne a v pět nebo v šest hodin ráno ho odemkne. To já považuji za správné a myslím, že to není omezení místních lidí. Myslím, že tak to má být. Říkali jsme: A do tohoto parku nechť vstoupí nějaké prvky, které ho něčím oživí. Slyšel jsem, že je rozpočet 30, pak prý byl navýšen na 36 a Bůh ví, jak to je a co z toho bude ještě potřeba udělat.

Prosím vás pěkně, my máme položkový rozpočet, který říká odhad, který je někde kolem 30 milionů. A ten rozpočet je rozdělen – a už končím – na dvě části. Část A říká: Standardní rekonstrukce parku, rozpočet. Část B říká: Prvky japonské orientální zahrady. Prvky japonské orientální zahrady – pokud by se do toho parku dělaly, tak jsou v položkovém rozpočtu v částce asi 9,8 milionu. To ostatní je standardní rekonstrukce parku, který si to, přátelé, podle mého názoru velmi zaslouží. A já za sebe říkám, že já jsem si myslel, že to bude dobrý podnět pro lidi z Bubenče, že tu nebude normální park, ale bude něčím zvláštní. Ale jestli to je tak, že lidi z Bubenče přijdou a řeknou, že to tam nechťejí, tak já budu poslední, který bude bojovat za utrácení 10 milionů, a řeknu: Dobrá, rekonstruujeme normální park. Ono to bude úplně stejné jako všude, nebude to nic extra a 10 milionů ušetříme. Nemáme na to, abychom je rozhazovali na všechny strany. Jen mi přišlo, že by to pro čtvrt' našeho typu bylo něco, co by ji obzvláštnilo, ozřejmilo a dodalo jí trochu lesku. Víte, přišlo mi to úplně stejné, jako když naši dědečkové stavěli ten „skleňák“, ve kterém bydlí pan Krejčík. Mohli za polovinu peněz postavit obyčejný činžák. Anebo si mohli říci, že si tato čtvrt' zaslouží něco víc, a postavili tuto krásnou budovu, kterou my máme dneska v každé knížce o Praze 6, při vědomí, že všichni, kteří v tom domě bydlí, velmi se zlobí na to, že mají topení ve stropech, že je energie drahá atd.

To je to jediné. A moc prosím, než si řekneme z očí do očí, jak to je, a to je má prosba zejména vůči mé oblíbené Petře Kolínské, abychom nenasedali na to, že tu máme dvě rozhádané party, kdy jedna to chtěla dělat a projektovat a nedělá to, tak do té doby chodila, že to je skvělé, a od té doby, co to nedělá, tak chodí a říká, jak je to špatné. Děkuji. (Potlesk.)

Starosta pan Tomáš Chalupa: A teď má slovo Petra Kolínská k japonskému parku.

Členka ZMČ paní Petra Kolínská: Nejprve procedurálně. Pane starosto, mně se samozřejmě líbí, když si vyzkoušíte život běžných zastupitelů a máte interpelaci, nicméně podle jednacího řádu se mohou interpelovat jenom členové rady a vedoucí odborů, takže pokud ta interpelace byla směřována na mě, tak se obávám, že byla procedurálně mimo. Nicméně já si o tom projektu s vámi ráda popovídám, ale už dopředu se omlouvám, že tak krásné dopisy, jaké píšete vy mně, ode mě nedostanete, neboť můj sekretariát nepracuje. (Veselost.)

A teď věcně k tomu projektu. Já musím také říci – klobouk dolů, jaké máte informátory o tom, jaké interpelace na vás připravujeme. Já si myslím, že je zcela legitimní, když neúspěšní účastníci nějaké soutěže se ohrazují proti tomu výsledku. Je to celkem logické. (Poznámka pana starosty: Pokud nelžou.) Nicméně jeden dotaz, který v té mé interpelaci zazní, nebo jej teď položím a možná poprosím o rychlou odpověď hned teď: Ona nějaká soutěž proběhla?

Starosta pan Tomáš Chalupa: Já jsem o soutěži neřekl ani slovo.

Členka ZMČ paní Petra Kolínská: Dobře. Takže ten park si jistě nějakou revitalizaci a rekonstrukci zaslouží, na tom se všichni shodneme. Zároveň už máme opakované zkušenosti s tím, že když se sahá do zeleně a do parků a nekonzultuje se ta věc s veřejností, s těmi, kdo v blízkosti té zeleně bydlí, a nekonzultuje se to s laiky z občanských iniciativ, kteří zkrátka mají nějaký zájem se té věci účastnit a s odborníky, tak to končí

takovým malým povstáním na vsi. A měla jsem pocit, že jsme se někdy před časem dohodli, že se pokusíme těchto situací vyvarovat. Já musím s politováním konstatovat, že pan radní Záruba nepřinesl ten projekt do komise pro životní prostředí a že ten projekt byl představen v Šestce jako hotová věc, a toto kolečko se zase přeskočilo. Kdyby se nepřeskočilo, možná, že by skupina neuspokojených autorů alternativního návrhu nemusela být tak úspěšná v tom stěžování si nebo v přesvědčivosti té argumentace.

Já myslím, že ten argument, který oni vznášejí, si zaslouží, aby tu byl řečen, bez ohledu na to, s jakými motivy je říkán. Jednak je to necitlivost plánovaných stavebních zásahů, kdy tam mají vzniknout nějaké poměrně masivní železobetonové konstrukce a vlastně ten samotný charakter rokle má téměř zaniknout. Druhá věc, která asi vyžaduje nějakou další diskusi, je, kolik bude stát potom údržba toho parku, a nakolik je to jenom na koukání a nakolik je to na nějaké užívání a nějaké úplně normální pobývání v tom prostoru. Další věc je, že ty avizované náklady jsou opravdu 36 milionů. Já mám pracovní návrh rozpočtu a tam je to jasně uvedeno, pro rok 2009 je uvažovaných 16 milionů, a teď je jedno, jestli byly nebo nebyly v tom rozpočtu schváleny, pro rok 2010 je to 20 milionů, celkové náklady 36 milionů. A nejspíš je pravda, že autoři projektu dostali za dosavadní práci 3 miliony a teď je tady ten dotaz, na základě jaké soutěže nebo jakého výběrového řízení. Takže co s tím?

Já navrhuji, aby realizace projektu byla pozastavena, abychom se nejen v komisi pro životní prostředí, ale i v nějaké debatě s občany v tom místě k tomu projektu vrátili a ve veřejné diskusi opravdu zvážili, jestli to má mít takovou podobu, jaká je v tuto chvíli plánovaná. A jestli by se do té revitalizace nemělo zahrnout i to bezprostřední okolí té rokle nebo toho parku Ve Struhách a neměly by se nějak při té příležitosti zrekonstruovat ty nevzhledné betonové plácky kolem. Takže já myslím, že jsme v něčem ve shodě a každopádně je to další příklad toho, že zkrátka úprava veřejných prostranství a zvláště těch zelených by se měla projednávat zavčasu s veřejností a s odborníky, kteří mohou mít svůj finanční zájem na tom projektu, ale zároveň mohou v té debatě do toho přinést mnoho cenných informací. To je interpelace č. 1. Konec.

Starosta pan Tomáš Chalupa: Děkuji, Petro. Já mám jenom poznámku. Já zcela souhlasím v tom, a také jsem to vytknul svým kolegům, že forma komunikace, která byla zvolena, nebyla šťastná. Také jsem řekl v úvodu, že do jisté míry jsme si sami nahráli. Právě proto, že jsme nezvolili nejšťastnější formu komunikace. Já velmi uvítám, pokud povedeme debatu nad tímto parkem, která bude věcná a která bude založena na tom, zda máme mít ty prvky orientální zahrady či ne. Které z nich, co to bude znamenat pro uživatelský režim toho parku.

Já jsem chtěl jenom polemizovat s tím, že když na začátku pan Vízner říkal, že by chtěl projektovat ten park, ale řekne, že to nesmí být ve spolupráci s panem Haradou, že pan Harada pak udělá studii, my jsme totiž se dostali do stavu, pro vaši představu, že ve stavu rozhádanosti některých českých týmů nakonec projektem byli pověřeni pánové, které popravdě řečeno neumím ani pořádně vyslovit, a to jsou japonští architekti, pan Jamaguči a Jokojama. A to právě proto, abychom se tomu vyhnuli. Protože ta situace v Čechách, jak vy sama dobře víte, je taková, že se udělá jedna zahrada, a jedna část japanologů říká, že je nádherná, a druhá řekne, že to jsou strašní šílenci a že to je skladiště střešních tašek. Pak udělá někdo jiný jinou zahradu, a ti první řeknou, že je strašná, šílená a že to je skladiště nevíme čeho, a ve skutečnosti ... (nerozumitelné). Navíc je třeba říci, že ta původní představa pánů – všech – v případě tvorby japonské zahrady byla skutečně o tom, že to je ta jasná malá japonská čajová zahrada, ve které opravdu z toho parku nezbude nic. A to je představa, kterou my jsme hned na začátku opustili právě proto, že naším cílem je rekonstruovat stávající park, nechat to, co v tom parku je, v maximálně možném rozsahu a jen tam doplnit některé prvky. A jak sám říkám, já nemám vůbec žádný problém je nedělat. Ušetříme. Jenom si myslím, že to je škoda. Druhá interpelace.